

การนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ครั้งที่ 12
วันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2562

การวิจัยสหวิทยาการบนพื้นฐานยุค 5.0

Interdisciplinary Research Based on Era of 5.0

Fullpaper บทความฉบับเต็ม

✉ กลุ่มสังคมศาสตร์และบริหารธุรกิจ

✉ กลุ่มการศึกษา

✉ กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

<http://seminarresearch.pkru.ac.th>

สารบัญ

หน้า

ภาคโปสเตอร์.....	828
กลุ่มสังคมศาสตร์และบริหารธุรกิจ	829
W01PA19007 เทคนิคการฝึกอบรมผู้นำท้องถิ่นเกี่ยวกับการประណอมข้อพิพาทของคนในชุมชนท้องถิ่น	830
โดย พรรณี หงส์พันธ์	
W02PA19019 แนวทางการแก้ปัญหาการจ้างแรงงานในงานภาคเกษตรกรรมของ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	840
โดย มาฤทธิ์ กาญจนารักษ์	
W03PA19022 การบังคับใช้พระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. 2478 กับการพนันรูปแบบออนไลน์	854
โดย อาริษา รุจิรวนิชวงศ์	
W04PA19023 การบังคับใช้กฎหมายจราจรในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต.....	864
โดย อีรพงษ์ หนูไชยแก้ว	
W05PA19030 ความพึงพอใจของผู้มาเยือนชาวไทยต่อศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ตำบลป่าคอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต.....	874
โดย สุทธิณี พรพันธุ์ไพบูลย์	
W06PA19032 ความรับผิดชอบของนายจ้างผู้แทนนิติบุคคล.....	887
โดย เพียงจิต ตันติจักรสวัสดิ์	
W07PA19041 คำสัญญาทางวัฒนธรรมเงินปรากฏในเชียงใหม่ ศาลเจ้าแสงธรรม จังหวัดภูเก็ต	896
โดย วรากร อังศุมาลี	
W08PA19058 เทคนิคการเขียนวรรณกรรมสำหรับเด็กและเยาวชนอย่างสร้างสรรค์.....	907
โดย ปิยวรรณ ชาวพุ่ม	
W09PA19059 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของห้องพักผ่านแอปพลิเคชันในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา.....	917
โดย อติสรณ์ สำเภา	
W10PA19060 มาตรการปราบปรามและกำหนดโทษทางอาญาผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ตามพระราชบัญญัติ มาตรการปราบปรามผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.๒๕๓๔.....	930
โดย ปิยวรรณ ชาวพุ่ม	
W11PA19087 การศึกษาความพร้อมและความต้องการพัฒนาจังหวัดเชียงรายโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน สู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ	941
โดย เศรษฐชัย ใจฮีก	
W12PA19106 การเปรียบเทียบต้นทุนการถอนฟันด้วยเทคนิควิเคราะห์ต้นทุนหลายรูปแบบ กรณีศึกษา: ฝ่ายทันตกรรม โรงพยาบาลมหาสารคาม.....	960
โดย นายคิวดล กัญญาคำ	
W13PA19129 การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐที่มีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศในการปฏิบัติงานของบุคลากร สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคใต้.....	969
โดย เมตตา เھرเด้น	
W14PA19137 ประสบการณ์และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการมาเยือนย่านเมืองเก่าภูเก็ต	983
โดย กนกวรรณ แก้วอุไทย	

ประสบการณ์และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการมาเยือน ย่านเมืองเก่าภูเก็ต

Experience and satisfaction of Thai tourists towards the visit Phuket Old Town

กนกวรรณ แก้วอุไทย¹ สุทธิณี พรพันธุ์ไพบุลย์¹ นันทวีรัตน์ ถิ่นพั่งงา¹ สุดารัตน์ ดอกพุด¹

¹การจัดการทรัพยากรเกษตรเพื่อการท่องเที่ยว คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
สถานที่ทำงาน/สถานที่ติดต่อ 21 ม. 6 ต.รัชฎา อ.เมือง จ.ภูเก็ต โทรศัพท์ 0865370676, 0871035102, 0945865426, 0993064803
อีเมล kanokwan.t@pkru.ac.th, suttinee.p@pkru.ac.th, nanwarat1995@gmail.com, sudarat4803@gmail.com¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาประสบการณ์ที่คาดหวังและประสบการณ์ที่ได้รับจริง และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว 2. เปรียบเทียบประสบการณ์ที่คาดหวังและประสบการณ์ที่ได้รับจริงของนักท่องเที่ยวต่อการมาเยือนย่านเมืองเก่าภูเก็ต กลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเยือนย่านเมืองเก่าภูเก็ต จำนวน 385 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test

ผลการศึกษาพบว่า ประสบการณ์ที่นักท่องเที่ยวคาดหวังสูงสุด คือ ได้เดินชมทิวทัศน์/ทัศนียภาพย่านเมืองเก่า ($\bar{X} = 3.89$, S.D.=2.116) และประสบการณ์ที่นักท่องเที่ยวได้รับจริงสูงสุด คือ ได้ถ่ายภาพ/บันทึกภาพขณะชมย่านเมืองเก่า ($\bar{X} = 4.11$, S.D.=0.721) นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$, S.D.=0.524) และพึงพอใจต่อด้านภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด ($\bar{X} = 4.06$, S.D.= 0.410) เมื่อเปรียบเทียบประสบการณ์ที่คาดหวังและประสบการณ์ที่ได้รับจริง พบว่า ประสบการณ์ที่คาดหวังมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 และประสบการณ์ที่ได้รับจริงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ผลการทดสอบค่าสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ประสบการณ์ที่คาดหวังและได้รับจริงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -6.368$, Sig = 0.000) ผลการทดสอบสมมติฐาน นักท่องเที่ยวที่มีประสบการณ์ต่างกันมีความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านภาพลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยว ($t = -6.764$, Sig = 0.029) ด้านวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น ($t = -7.052$, Sig = 0.000) และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($t = -3.926$, Sig = 0.001)

คำสำคัญ: ประสบการณ์ ความพึงพอใจ ย่านเมืองเก่าภูเก็ต

Abstract

The purposes of this research are (1) to study the expected experience and actual experience and satisfaction of Thai tourists (2) to compare the expected experience and actual experience of Thai tourists towards the visit Phuket Old Town. A numbers of sample group is 385 in total. Self-administered questionnaires were used for data collection. Statistics used in data analysis were frequency distribution, mean, percentage, standard deviation. Tested with t-test statistics.

For research results, first, the study indicated that the most expected tourist experience is to see the scenery / scenery around the old town community ($\bar{X} = 3.89$, S.D.=2.116) and the actual experience the tourists received most is to take pictures / record while watching the old town

community (\bar{x} = 4.11 , S.D.=0.721) and tourists are satisfied with the overview at a high level (\bar{x} = 4.04 , S.D.=0.524) especially tourists are most satisfied with the image of the attractions (\bar{x} = 4.06 , S.D.=0.410) Moreover, it was found that the expected experience had an average mean score of 3.53 and the actual experience had an average mean score of 3.67. A test of difference indicated that the expected experience and actual exposure are significantly different (t = -6.368, Sig = 0.000) which means the tourists' actual experience was higher than an expected one. and the hypothesis test results showed the differences in the level of tourist satisfaction as the effects of actual experience. For more detail, tourists with actual experiences are most satisfied on the image of the tourist attraction (t = -6.764 , Sig = 0.029), the way of life and local culture (t = -7.052 , Sig = 0.000), and facilities (t = -3.926 , Sig = 0.001), respectively.

Keywords: Experience, Satisfactions, Phuket Old Town

1. บทนำ

จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดหนึ่งของประเทศไทยที่มีศักยภาพด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวสูง มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักระดับโลก จากสถิตินักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวบนเกาะภูเก็ตปี 2560 พบว่ามีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศจำนวนรวม 4,003,413 คน (กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา,2562) ความอุดมสมบูรณ์และมีความหลากหลายของทรัพยากรที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ได้แก่ ทะเล หาดทราย ชายทะเล และแสงแดดตลอดจนมีแหล่งท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรมที่มีความแตกต่าง โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม สามารถสร้างภาพลักษณ์และมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักไปทั่วโลก

ถนนกลาง เป็นถนนที่มีความเก่าแก่ที่สุดสายหนึ่งในเมืองภูเก็ต ซึ่งในอดีตจะมีผู้คนหลายเชื้อชาติ หลายศาสนา เช่น คนจีน คนอินเดีย คนยุโรป มุสลิม เข้ามาอาศัยอยู่และประกอบอาชีพค้าขาย ประชาชนที่อาศัยอยู่ถนนกลางส่วนใหญ่มีอาคารบ้านเรือนเป็นตนเองสภาพอาคารบ้านเรือนมีความมั่นคงและอาคารส่วนใหญ่เป็นสถาปัตยกรรมแบบเรียกว่าแบบคลาสสิกเรเนสซองส์และนีโอคลาสสิกของยุโรปหรือที่เรียกว่าชิโนโปร-ตุเกส กับศิลปะแบบจีนผสมไทย ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากปิ่นและสิงคโปร์ ซึ่งเป็นย่านการค้าที่มีความเจริญรุ่งเรืองสายประวัติศาสตร์คงไว้ในเอกลักษณ์ของเมืองภูเก็ต (เทศบาลเมืองภูเก็ต,2562). ปัจจุบันย่านเมืองเก่าภูเก็ตเป็นที่รู้จักและได้รับความนิยมอย่างมาก มีกิจกรรมถนนคนเดินหลายครั้งใหญ่ทุกเย็นวันอาทิตย์ ทำให้นักท่องเที่ยวทั้งนักท่องเที่ยวทั่วไปและนักท่องเที่ยวที่สนใจศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ต่าง ๆ ของชุมชน ให้ความสนใจเดินทางไปเยือนเป็นจำนวนมาก การศึกษาประสบการณ์และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวเป็นเรื่องที่สำคัญเนื่องจากการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างประสบการณ์จำเป็นต้องอาศัยรูปแบบการพัฒนาและส่งเสริมที่ชัดเจนสนองกับความต้องการและพฤติกรรมของกลุ่มลูกค้าเป้าหมายแต่ละกลุ่ม การศึกษาประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว มีความสำคัญในการจัดทำการศึกษากลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยว ที่ส่งผลต่ออุปสงค์และอุปทาน (ธัญยา พรหมบุรมย์ และ นฤมล กิมภากรณ์,2558) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาประเด็นด้านประสบการณ์และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่ได้รับจากการเที่ยวชมชมนานเมืองเก่าเพื่อนำข้อมูลที่ได้เป็นแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวย่านเมืองเก่าให้สอดคล้องกับประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวต่อไปในอนาคต

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาประสบการณ์ที่คาดหวังและประสบการณ์ที่ได้รับจริง และความพึงพอใจการมาเยือนแหล่งท่องเที่ยวย่านเมืองเก่า ภูเก็ต
2. เพื่อเปรียบเทียบประสบการณ์ที่คาดหวังและประสบการณ์ที่นักท่องเที่ยวได้รับจริงจากการมาเยือนแหล่งท่องเที่ยวย่านเมืองเก่าภูเก็ต

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีวิธีการดำเนินการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1) การตรวจสอบข้อมูลทุติยภูมิ ทำการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ได้ศึกษาได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับประสบการณ์การท่องเที่ยว ความพึงพอใจและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่าง จากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวย่านเมืองเก่าภูเก็ต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต จำนวน 385 คน และเก็บข้อมูลโดยใช้เครื่องมือ คือ แบบสอบถาม

3. วิธีการเก็บข้อมูล เก็บข้อมูลในช่วงเวลา กรกฎาคม - พฤศจิกายน 2561 นักวิจัยทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้วิธีการสุ่มเลือกตัวอย่างตามสะดวกหรือแบบบังเอิญ (convenience sampling หรือ accidental sampling)

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

- การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน และทดสอบความน่าเชื่อถือ (reliability) ของแบบสอบถามด้วยวิธีการของ Cronbach (1972) โดยจากการทดสอบความน่าเชื่อถือได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ข้อคำถามเกี่ยวกับประสบการณ์ที่คาดหวัง เท่ากับ 0.867 ประสบการณ์ที่ได้รับจริง เท่ากับ 0.875 และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว เท่ากับ 0.905 จึงมีความเหมาะสมในการใช้แบบสอบถามชุดนี้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

- สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ประสบการณ์การท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เยือนย่านเมืองเก่าภูเก็ต

- สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์ t-test เพื่อการทดสอบสมมติฐานของนักท่องเที่ยวที่มีประสบการณ์ต่างกันส่งผลต่อความพึงพอใจในการมาเยือนแหล่งท่องเที่ยวย่านเมืองเก่าภูเก็ตต่างกัน

4. ผลการวิจัยและอภิปรายผล

นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 53 อายุระหว่าง 21-30 ปี สถานภาพโสด มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้มากที่สุด การศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว มีรายได้ระหว่าง 15,000-20,000 บาท เดินทางมากับกลุ่มเพื่อนด้วยรถยนต์ส่วนตัว ส่วนใหญ่เคยมาเดินทางมาย่านเมืองเก่าภูเก็ต ใช้เวลาในการท่องเที่ยวประมาณ 3 ชั่วโมง นักท่องเที่ยวทราบข้อมูลข่าวสารจากการบอกเล่าปากต่อปากจากคนรู้จักและสื่ออินเทอร์เน็ต ประสบการณ์ที่นักท่องเที่ยวคาดหวังสูงสุด คือได้เดินชมทิวทัศน์/ทัศนียภาพ รอบ ๆ ชุมชนย่านเมืองเก่า ($\bar{X} = 3.89$, S.D.=2.116)

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพที่คาดหวังและประสิทธิภาพที่ได้รับจริงจากการไปเยือนแหล่งท่องเที่ยวย่านเมืองเก่าภูเก็ต

ประสพการณ์	ประสพการณ์การ ท่องเที่ยวที่คาดหวัง		ประสพการณ์การ ท่องเที่ยวที่ได้รับจริง	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
1. ได้เดินชมทิวทัศน์/ทัศนียภาพรอบ ๆ ย่านเมืองเก่าภูเก็ต	3.89	2.116	4.04	0.640
2. ได้ถ่ายภาพ/บันทึกวิดีโอ	3.82	0.752	4.11	0.721
3. ได้ศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น	3.57	0.827	3.87	0.850
4. ได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	3.76	0.817	4.03	0.730
5. ได้ศึกษาเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่น	3.66	0.823	3.85	0.750
6. ได้ศึกษาเรียนรู้ความเป็นมาของย่านเมืองเก่าภูเก็ต	3.64	0.891	3.75	0.784
7. ได้ลองชิมอาหารที่เป็นอาหารท้องถิ่น	3.42	1.141	3.44	1.105
8. ได้เลือกซื้อสินค้าที่เป็นเอกลักษณ์ของย่านเมืองเก่า	3.45	0.954	3.59	0.979
9. ได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน	3.76	0.851	4.00	0.727
10. ได้รับความสุขจากการเลือกชม หรือเลือกซื้อสินค้า	3.41	0.943	3.54	0.979
11. ได้เข้าใช้บริการที่พัก	2.35	1.274	2.18	1.459
12. การได้ผ่อนคลายจากความเครียด วิตกกังวล	3.83	0.644	3.99	0.667
13. ได้เรียนรู้ทางประวัติศาสตร์	3.40	0.995	3.52	1.009
14. ได้เรียนรู้ภาษาท้องถิ่น	3.27	1.132	3.33	1.155
15. ได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ ที่แตกต่างจากที่อื่น	3.67	0.888	3.85	0.765

จากตารางพบว่า กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวคาดหวัง และกระทำจริงเมื่อมาท่องเที่ยวย่านเมืองเก่า คือ ชมวิวทิวทัศน์ ทัศนียภาพ ($\bar{x} = 3.89, S.D.= 2.116$) รองลงมาผ่อนคลายจากความเครียด วิตกกังวล ($\bar{x} = 3.83, S.D.= 0.644$) และได้ถ่ายภาพ/บันทึกวิดีโอ ($\bar{x} = 3.82, S.D.= 0.752$) และประสพการณ์ที่นักท่องเที่ยวได้รับจริงสูงสุด คือ ได้ถ่ายภาพ/บันทึกภาพขณะชมชุมชนย่านเมืองเก่า ($\bar{x} = 4.11, S.D.=0.721$) ได้เดินชมทิวทัศน์/ทัศนียภาพรอบ ๆ ชุมชนย่านเมืองเก่าภูเก็ต ($\bar{x} = 4.04, S.D.=0.640$) และได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของชุมชนย่านเมืองเก่า ($\bar{x} = 4.03, S.D.=0.730$)

ตาราง 2 ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวย่านเมืองเก่าภูเก็ต

ปัจจัย	ค่าเฉลี่ย	S.D	ระดับความ พึงพอใจ
1. ด้านภาพลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยว	4.06	0.410	มาก
2. ด้านวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น	4.03	0.483	มาก
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.33	0.687	ปานกลาง
4. ด้านการบริการอื่นๆ	3.46	0.624	ปานกลาง
คะแนนความพึงพอใจโดยรวม	4.04	0.524	มาก

จากตารางพบว่า ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการมาเยือนแหล่งท่องเที่ยวย่านเมืองเก่าภูเก็ตใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านภาพลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ความมีเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว (\bar{X} = 4.21 , S.D.=0.541) ด้านวิถีชีวิตและวัฒนธรรม กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ การอนุรักษ์สถาปัตยกรรม สิ่งปลูกสร้างภายในท้องถิ่น (\bar{X} = 4.12 , S.D.=0.774) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ความเพียงพอของสถานที่จำหน่ายสินค้าที่ระลึก (\bar{X} = 3.91 , S.D.=0.579) และด้านกรบริการอื่น ๆ กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ความชัดเจนและเพียงพอของป้ายบอกทางมาแหล่งท่องเที่ยว (\bar{X} = 3.86 , S.D.=0.669) ซึ่งมีคะแนนความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.04 , S.D.=0.524)

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบประสพการณ์การท่องเที่ยวที่คาดหวังและประสพการณ์การท่องเที่ยวที่ได้รับจริง

เปรียบเทียบประสพการณ์การท่องเที่ยวที่คาดหวังและประสพการณ์การท่องเที่ยวที่ได้รับจริง	n	\bar{X}	S.D.	T	P-value
ประสพการณ์การท่องเที่ยวที่คาดหวัง	385	3.53	0.58	-6.368	0.000
ประสพการณ์การท่องเที่ยวที่ได้รับจริง	385	3.67	0.45		

จากตารางพบว่า ผลจากการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบประสพการณ์การท่องเที่ยวที่คาดหวังและประสพการณ์การท่องเที่ยวที่ได้รับจริง พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีประสพการณ์คาดหวังมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 และนักท่องเที่ยวที่ได้รับประสพการณ์จริงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 โดยทำการทดสอบการเปรียบเทียบด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปและใช้ค่าสถิติ t-test เมื่อทดสอบทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบประสพการณ์การท่องเที่ยวที่คาดหวังและได้รับจริงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -6.368$, $Sig = 0.000$)

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐานนักท่องเที่ยวที่มีประสพการณ์ต่างกันส่งผลต่อความพึงพอใจต่อการมาเยือนแหล่งท่องเที่ยวย่านเมืองเก่าภูเก็ตแตกต่างกัน

ประสพการณ์การท่องเที่ยวที่ได้รับจริง	n	\bar{X}	S.D.	T	P-value
1. ด้านภาพลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยว				-6.764	0.029
นักท่องเที่ยวที่มีประสพการณ์ระดับน้อย	177	3.91	0.43		
นักท่องเที่ยวที่มีประสพการณ์ระดับมาก	208	4.18	0.34		
2. ด้านวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น				-7.052	0.000
นักท่องเที่ยวที่มีประสพการณ์ระดับน้อย	177	3.85	0.52		
นักท่องเที่ยวที่มีประสพการณ์ระดับมาก	208	4.19	0.37		
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก				-3.926	0.001
นักท่องเที่ยวที่มีประสพการณ์ระดับน้อย	177	3.19	0.61		
นักท่องเที่ยวที่มีประสพการณ์ระดับมาก	208	3.45	0.71		
4. ด้านบริการอื่น ๆ เช่น ป้ายบอกทิศทาง ห้องน้ำ				-1.682	0.420
นักท่องเที่ยวที่มีประสพการณ์ระดับน้อย	177	3.40	0.59		
นักท่องเที่ยวที่มีประสพการณ์ระดับมาก	208	3.51	0.64		

จากตารางจากการทดสอบสมมติฐาน ประสพการณ์ของนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อ ด้านต่าง ๆ ของย่านเมืองเก่าภูเก็ตทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านภาพลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยว ด้านวิถีชีวิตและวัฒนธรรม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการบริการอื่น ๆ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีประสบการณ์ต่างกันมีความพึงพอใจ ด้านภาพลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยว ด้านวิถีชีวิตและวัฒนธรรม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกย่านเมืองเก่าภูเก็ตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -6.764$, Sig = 0.029) , ($t = -7.052$, Sig = 0.000) และ ($t = -3.926$, Sig = 0.001) ตามลำดับ และพบว่า นักท่องเที่ยวที่มีประสบการณ์ต่างกันมีความพึงพอใจด้านการบริการอื่น ๆ ของสถานที่ท่องเที่ยวย่านเมืองเก่าภูเก็ตแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -1.682$, Sig = 0.420)

การอภิปรายผล

1. จากผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวทราบข้อมูลข่าวสารจากการบอกเล่าปากต่อปากจากคนรู้จักและสื่ออินเทอร์เน็ต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเพียงพิศ ศรีประเสริฐและคณะ (2556) ที่พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เลือกใช้อินเทอร์เน็ตในการแสวงหาข้อมูลการท่องเที่ยวมากที่สุด และงานวิจัยของธนวัต ลิ้มปาณิชัยกุลและคณะ (2558) ที่พบว่า นักท่องเที่ยวได้แหล่งข้อมูลหลักที่ใช้ในการสืบค้นข้อมูลสำหรับการท่องเที่ยว ได้แก่ เว็บไซต์ ต่าง ๆ และเพื่อน ประสพการณ์ที่นักท่องเที่ยวคาดหวังสูงสุด คือได้เดินชมทิวทัศน์/ทัศนียภาพ รอบ ๆ ชุมชนย่านเมืองเก่า ($\bar{X} = 3.89$,S.D.=2.116) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกวรรณ แก้วอุไทย (2555)

2. จากผลการศึกษาพบว่าระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการ ได้แก่ ห้องน้ำ ป้ายบอกทาง ที่พักผ่อน มีระดับความพึงพอใจระดับกลาง ซึ่งจากข้อเสนอแนะที่นักท่องเที่ยวได้ระบุไว้ในเรื่องของป้ายบอกทางไม่ชัดเจน ที่จอดรถมีน้อยและไม่ได้รับความสะดวกเรื่องห้องสุขา ดังนั้นด้านการจัดการควรมีการให้ข้อมูลนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการในพื้นที่อย่างชัดเจน ย่านชุมชนเมืองเก่าภูเก็ตมีพื้นที่ที่ไม่ใช่พื้นที่สาธารณะ พื้นที่มีอย่างจำกัด บ้านทุกหลังในชุมชนมีเจ้าของและดำเนินการธุรกิจการค้าเกือบทุกหลัง การสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวเช่น ลานจอดรถ และห้องน้ำค่อนข้างเป็นไปได้ยาก นอกจากกระจายพื้นที่ไปยังที่สาธารณะเช่น พื้นที่ของเทศบาล โดยชุมชนอาจจะให้ข้อมูลข่าวสารนักท่องเที่ยวผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์

3. จากผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวใช้เวลาเพียง 3 ชั่วโมงในพื้นที่ย่านเมืองเก่าและคาดหวังจะชมวิทิวทัศน์และถ่ายรูปย่านเมืองเก่า โดยจะเดินรอบๆ บริเวณ ดังนั้นเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ที่มากขึ้นจากการชมวิทิวทัศน์ ชุมชนควรสื่อสารด้านความเป็นเอกลักษณ์ หรือความรู้เกี่ยวกับชุมชนย่านเมืองเก่า ให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้มากขึ้นโดยอาจจะทำเป็นสื่อออนไลน์ที่นักท่องเที่ยวเข้าถึงได้ง่าย เช่น QR Code หรือสร้างแผนที่ออนไลน์ระบุจุดสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวบริเวณย่านเมืองเก่าให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้ข้อมูลมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ (อินยา พรหมบุรณีย์ และนฤมล กิมภากรณ์,2558) ที่พบว่าหากมีการสร้างเว็บไซต์ที่นักท่องเที่ยวสามารถออกแบบการเดินทางได้เอง จะทำให้นักท่องเที่ยวได้วางแผน ทำให้เกิดความสุขและเกิดความรู้สึกในการควบคุมและบริหารจัดการเวลาและสถานที่ในการท่องเที่ยวของตนเองได้ สร้างประสบการณ์ในการคิดและการปฏิบัติ (Think and Act Experience)ให้กับนักท่องเที่ยวได้ นอกจากนี้ หากมีการสร้างเว็บไซต์ที่เป็นเว็บบันทึกออนไลน์ (Blog) ซึ่งเป็นกระแสนิยมในโลกออนไลน์ การอ่านบันทึกและการบันทึกด้วยตนเองจะทำให้เกิดการเชื่อมโยงและมีการแบ่งปันกันระหว่างนักท่องเที่ยวและสังคมเกิดขึ้น อันจะนำไปสู่การสร้างประสบการณ์ในการเชื่อมโยงเชิงสังคมของนักท่องเที่ยวเกิดขึ้น (Social-identity Experience)

5. ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องสำคัญในการจัดการและพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นเรื่องแรกที่นักท่องเที่ยวสัมผัสได้ถึงประสบการณ์การเดินทางในแหล่งท่องเที่ยวย่านเมืองเก่า ดังนั้นการจัดการเชิงนโยบายควรให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับแผนการจัดการของเทศบาลนครภูเก็ตที่มุ่งเน้นการพัฒนาให้ย่านเมืองเก่าพัฒนาให้ครอบคลุมทุกมิติ มีทิศทางและตำแหน่งการพัฒนาที่ชัดเจน เพื่ออำนวยความสะดวกต่อนักท่องเที่ยวโดยที่ไม่ทำให้เกิดผลกระทบ เช่นในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. 2560 – 2563) ได้มีการจัดสร้างรถรางชมเมืองเก่าเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ท่องเที่ยวในเขตเมืองมากขึ้น (เทศบาลนครภูเก็ต, 2562)

2. จากผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้รับประสบการณ์จริงด้านการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของชุมชนย่านเมืองเก่า ซึ่งเป็นแนวทางที่ดีในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจำนวนมากที่ให้ความสำคัญเรื่องการอนุรักษ์ ซึ่งจะเป็นเครื่องมือที่ดีของชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในอนาคต ดังนั้น ชุมชนควรส่งเสริมกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ให้เป็นกิจกรรมหลักที่จะช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพเข้ามาในพื้นที่มากยิ่งขึ้นและยังคงรักษาเอกลักษณ์ของพื้นที่โดยไม่ส่งผลกระทบต่อ

3. จากผลการศึกษาพบว่า ประสบการณ์ที่นักท่องเที่ยวได้รับจริงส่วนใหญ่สูงกว่าประสบการณ์ที่คาดหวัง ยกเว้นประสบการณ์ด้านการเข้าใช้บริการที่พักแรม ซึ่งถึงแม้จะเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวนน้อยที่เข้าพักแรมในย่านเมืองเก่าเพราะนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะใช้เวลาเที่ยวเพียง 3 ชั่วโมง ที่พักถือเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีความสำคัญ และเป็นภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว ดังนั้นการจัดการควรพิจารณาถึงมาตรฐานการบริการที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งนี้นำมาเน้นเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยเท่านั้น ซึ่งปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวต่างชาติจำนวนมากนิยมเดินทางมาเยือนย่านเมืองเก่าภูเก็ต ดังนั้นหากมีการศึกษาในมิติของนักท่องเที่ยวต่างชาติ จะทำให้ทราบประสบการณ์นักท่องเที่ยวต่างชาติ และสามารถนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ในการจัดการนักท่องเที่ยวได้

2. การศึกษากับกลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไปชาวไทยที่เดินทางมาเยือนย่านเมืองเก่าภูเก็ต หากแต่ย่านเมืองเก่าภูเก็ตเป็นชุมชนที่มีการก่อตั้งกลุ่มการท่องเที่ยวโดยชุมชนย่านเมืองเก่า ซึ่งมีกิจกรรมการท่องเที่ยวในรูปแบบที่เน้นการสร้างประสบการณ์เรียนรู้เกี่ยวกับเมืองเก่า วิถีชีวิต วัฒนธรรม ให้กับกลุ่มนักท่องเที่ยวเฉพาะ ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาในมิติของการจัดการย่านเมืองเก่าเพิ่มเติม

7. เอกสารอ้างอิง

กนกรวรรณ แก้วอุไทย. (2555). การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชนแบบเน้นประสบการณ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กรมการท่องเที่ยว. (2562). สถิตินักท่องเที่ยว. (ออนไลน์). สืบค้นจาก <http://tourism2.tourism.go.th/home/details/11/221/25767> วันที่สืบค้น 20 กรกฎาคม 2562

เทศบาลเมืองภูเก็ต. (2562). ชุมชนย่านเมืองเก่าภูเก็ต. (ออนไลน์). สืบค้นจาก <https://www.phuketcity.go.th/community/detail/18/data.html> วันที่สืบค้น 8 กรกฎาคม 2562

ธนวัต ลิ้มปัทมิชัยกุลและคณะ. (2558). การพัฒนาการบริหารจัดการของผู้ประกอบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
ในเส้นทาง R3E เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์
กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

ฉันทยา พรหมบุรุษย์ และนฤมล กิมภากรณ์. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
วัฒนธรรม และสุขภาพในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ของประเทศไทย : เชียงใหม่ ลำพูน
ลำปางแม่ฮ่องสอน. วารสารการบริการและการท่องเที่ยวไทย. ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน
2558).

เพ็ญพิศ ศรีประเสริฐ และคณะ. (2556). พฤติกรรมและความต้องการท่องเที่ยวฮาลาลฝั่งทะเลอันดามันของ
ประเทศไทย สำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มประเทศมุสลิม. รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ กรุงเทพมหานคร:
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

Cochran, W. 1977. *Sampling Techniques*. 3rd ed. The United States of America: John Wiley &
Sons.

Barnes, S. J., Mattsson, J., & Sorensen. (2014). Destination brand experience and
visitor behavior: Testing a scale in the tourism context. *Annals of Tourism
Research*, 48, 121-139.

ประวัติผู้วิจัย

1. ประวัติส่วนตัว

ชื่อ-นามสกุล นางสาวกนกวรรณ แก้วอุไทย
 ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์
 วัน เดือน ปี เกิด 2 มิถุนายน 2523
 ที่อยู่ปัจจุบัน 69/338 ม.1 ต.วิชิต อ.เมือง จ.ภูเก็ต 83000
 เบอร์โทรศัพท์มือถือ 0865370676

2. ประวัติการศึกษา

ปี พ.ศ.ที่จบ	วุฒิการศึกษา	สาขาวิชา	สถาบันที่จบ
2545	บริหารธุรกิจบัณฑิต	การจัดการท่องเที่ยว	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
2555	วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต	อุทยาน นันทนาการและ การท่องเที่ยว	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. ประวัติการทำงาน

ช่วงปี พ.ศ.	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
2555	อาจารย์	สาขาการจัดการทรัพยากรเกษตรเพื่อการท่องเที่ยว คณะ เทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

4. ผลงานด้านการวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ

งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว

- การพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา หมู่เกาะลันตา จังหวัดกระบี่ แหล่งทุน : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยปี 2556
- โครงการศึกษาความต้องการของประชาชนและนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับโครงการตลาดอาหารเกษตรปลอดภัยในจังหวัดภูเก็ต แหล่งทุน : สภาเกษตรกรจังหวัดภูเก็ต ปี 2556
- แนวทางการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวพุน้ำร้อนเค็มคลองท่อม จังหวัดกระบี่ แหล่งทุน: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ปี พ.ศ. 2557
- แนวทางการจัดทำแผนแม่บทการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ท่งเหยีเพ็ง ต.ศาลาด่าน อ.เกาะลันตาใหญ่ จ.กระบี่ แหล่งทุน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ปี พ.ศ. 2559
- ศักยภาพทางการท่องเที่ยวและจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่เกาะพะงันแหล่งทุน: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ปี พ.ศ. 2559
- การกำหนดขีดความสามารถในการรองรับการท่องเที่ยวด้านกายภาพ จิตวิทยา สังคมวัฒนธรรม ของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่หมู่เกาะลันตา อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ ปี 2560

งานวิจัยที่กำลังดำเนินการ

- การพัฒนาเส้นทางศึกษาธรรมชาติบริเวณเขามุกโครัง ชุมชนบ้านโคกไคร้ อ.ทับปุด จ.พังงา ปี พ.ศ. 2562
- การศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวโดยชุมชนในพื้นที่อำเภอไทยสุอันดามัน ใน 4 จังหวัดฝั่งอ่าวไทย (ตรัง สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง) และ 5 จังหวัดฝั่งอันดามัน (ตรัง กระบี่ พังงา ภูเก็ต และระนอง) ปี พ.ศ. 2561
- การกำหนดระดับการใช้ประโยชน์ทางการท่องเที่ยวตามขีดความสามารถรองรับในด้านสังคมวัฒนธรรม และเศรษฐกิจ ที่ชุมชนท่องเที่ยวเกาะยาวน้อย จังหวัดพังงา แหล่งทุน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ปี พ.ศ. 2561

ประวัติผู้วิจัย

1. ประวัติส่วนตัว

ชื่อ-นามสกุล นางสาวสุทธินิ พรพันธุ์ไพบูลย์
 ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์
 วัน เดือน ปี เกิด 5 มีนาคม 2528
 ที่อยู่ปัจจุบัน 62/379 มบ.ตึกคอนโด แคมป์ส รีสอร์ท กู้ม. 3 ต.รัชฎา อ.เมือง
 จ.ภูเก็ต 83000
 เบอร์โทรศัพท์ -
 เบอร์โทรสาร -
 เบอร์โทรศัพท์มือถือ 087-1035102

2. ประวัติการศึกษา

ปี พ.ศ.ที่จบ	วุฒิการศึกษา	สาขาวิชา	สถาบันที่จบ
2550	วท.บ. (เกษตรศาสตร์)	การจัดการสิ่งแวดล้อมพืชสวน	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2554	วท.ม. (อุทยาน นันทนาการ และการท่องเที่ยว)	อุทยาน นันทนาการ และการท่องเที่ยว	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. ประวัติการทำงาน

ช่วงปี พ.ศ.	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
2558	อาจารย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

4. ผลงานด้านการวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ

งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว

- ประสบการณ์การท่องเที่ยวและทักษะการใช้ชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
- ศักยภาพทางการท่องเที่ยวและจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่เกาะพะงัน แหล่งทุนสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ปี พ.ศ. 2559
- แนวทางการจัดทำแผนแม่บทการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ทูงหยี่เพ็ง ต.ศาลาด่าน อ.เกาะลันตาใหญ่ จ.กระบี่ แหล่งทุน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ปี พ.ศ. 2559

งานวิจัยที่กำลังดำเนินการ

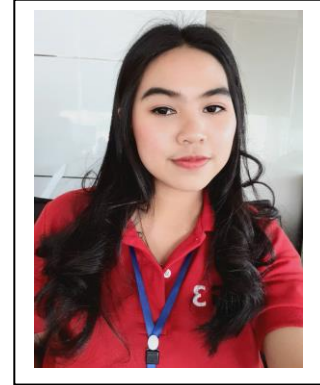
- การกำหนดระดับการใช้ประโยชน์ทางการท่องเที่ยวตามขีดความสามารถรองรับได้ด้านสังคมวัฒนธรรมและเศรษฐกิจ ที่ชุมชนท่องเที่ยวเกาะยาวน้อย จังหวัดพังงา แหล่งทุน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ปี พ.ศ. 2561
- การศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวโดยชุมชนในพื้นที่อำเภอไทยสุอันดามัน ใน 4 จังหวัดฝั่งอ่าวไทย (ตรัง สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง) และ 5 จังหวัดฝั่งอันดามัน (ตรัง กระบี่ พังงา ภูเก็ตและระนอง) ปี พ.ศ. 2561

ประวัติผู้วิจัย

1. ประวัติส่วนตัว

ชื่อ-นามสกุล นางสาวนันท์วรรณ ถิ่นพังงา
ตำแหน่งปัจจุบัน พนักงานบริษัท
วัน เดือน ปี เกิด 14 พฤศจิกายน 2538
ที่อยู่ปัจจุบัน 360/10 ม.1 ต.เทพกระษัตรี อ.ถลาง
จ.ภูเก็ต 83110
เบอร์โทรศัพท์มือถือ 0831023344

2. ประวัติการศึกษา

ปี พ.ศ.ที่จบ	วุฒิการศึกษา	สาขาวิชา	สถาบันที่จบ
2561	วิทยาศาสตรบัณฑิต	การจัดการทรัพยากรเกษตรเพื่อการท่องเที่ยว	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

1. ประวัติการทำงาน

กุมภาพันธ์ 2562 - ปัจจุบัน : ที่ปรึกษาการขาย บริษัท เอ็มจี ภูเก็ต จำกัด

ประวัติผู้วิจัย

1. ประวัติส่วนตัว

ชื่อ-นามสกุล นางสาวสุดารัตน์ ดอกพุด
ตำแหน่งปัจจุบัน พนักงานบริษัท
วัน เดือน ปี เกิด 19 พฤศจิกายน 2539
ที่อยู่ปัจจุบัน N.T. Apartment (ห้อง111)
63/59 ม.6 หมู่บ้านการ์เด็นวิลล์ ต.รัษฎา
อ.เมือง จ.ภูเก็ต 83000
เบอร์โทรศัพท์มือถือ 0993064803

2. ประวัติการศึกษา

ปี พ.ศ.ที่จบ	วุฒิการศึกษา	สาขาวิชา	สถาบันที่จบ
2561	วิทยาศาสตรบัณฑิต	การจัดการทรัพยากรเกษตรเพื่อการท่องเที่ยว	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

1. ประวัติการทำงาน

สิงหาคม 2561 - ปัจจุบัน : พนักงานต้อนรับ คลินิกทันตกรรมหมออุ